

Ⲭ ⲗⲃⲕⲏ Ⲓⲡⲟⲉ

ⲄⲘⲒⲐⲪⲈⲤⲦⲐⲐⲎⲎⲈ.

ⲈⲪⲘⲎⲈ ⲐⲐⲕⲣⲏⲐⲐⲈ Ⲉ:

Ⲑⲗⲏ ⲒⲒⲓ. (ⲕⲁ, Ⲅⲓ - ⲗⲈ).

ⲘⲐ ⲐⲣⲈⲘⲗ ⲒⲎⲐ, ⲐⲈⲦⲦⲗ
ⲐⲐⲤⲗⲐⲪⲗ ⲦⲈⲘⲈ ⲕⲐ ⲒⲣⲐⲐⲪⲗ, ⲏ
Ⲑⲣⲏⲏⲕⲗ ⲐⲏⲁⲦⲈ ⲣⲏⲓⲪⲗ Ⲉⲁⲏⲏⲗ
ⲗⲈⲒⲗⲐⲪⲗ: ⲏ ⲘⲏⲁⲈ, ⲐⲪ ⲐⲈⲐⲦⲈ
ⲁⲏⲕⲗⲗⲗ ⲐⲪⲐⲪⲈⲘⲪⲗ. ⲏ ⲐⲈ ⲁⲪⲗ Ⲙ
ⲏⲏⲕⲗ ⲐⲦⲈⲤⲦⲗ ⲏⲁⲪⲪⲗ ⲐⲪ ⲦⲐⲐⲗⲈ
ⲁⲈⲎⲎⲗ ⲐⲪ ⲐⲈⲤⲗ, ⲘⲐⲤⲦⲐⲪⲪⲗ ⲐⲦⲗⲁⲁⲏ
ⲪⲈⲤⲦⲗⲁⲈⲁⲦⲗ Ⲙ ⲓⲈⲣⲗⲏⲘⲗ, ⲈⲎⲒⲒⲈ
ⲏⲘⲗ ⲈⲘⲘⲗⲪⲈⲪ: ⲏ Ⲧⲗ
ⲐⲈⲤⲦⲁⲐⲐⲪⲐⲤⲗ ⲕⲗ ⲐⲈⲐⲦⲈ Ⲙ
ⲐⲦⲈⲕⲗ ⲐⲕⲗⲏⲕⲗⲪⲏⲪⲏⲕⲗ. ⲏ ⲐⲪⲐⲤⲦⲗ
ⲐⲈⲤⲦⲁⲐⲪⲐⲪⲐⲪⲗ ⲏⲘⲗ ⲏ
ⲐⲐⲐⲐⲪⲐⲪⲐⲪⲗⲗⲗ ⲏⲁⲪⲗⲪⲈ ⲐⲪ ⲏⲏⲘⲗ:
ⲒⲘⲏ ⲒⲈ ⲈⲎⲐ ⲁⲈⲒⲗⲗⲐⲦⲦⲈⲤⲗ, ⲁⲗ ⲈⲒⲘ
ⲏⲈ ⲐⲐⲒⲗⲈⲦⲦⲗ. ⲣⲈⲘⲈ ⲒⲈ ⲕⲗ ⲏⲏⲘⲗ:
ⲘⲦⲐ ⲐⲪⲦⲗ ⲐⲗⲐⲐⲈⲗⲗ ⲈⲎⲗ, Ⲙ
ⲏⲏⲕⲗⲈ
ⲐⲦⲗⲒⲗⲈⲦⲦⲗⲗ ⲕⲗ ⲐⲈⲐⲦⲈ ⲏⲁⲪⲪⲗ, ⲏ
ⲈⲤⲦⲗ ⲁⲣⲗⲗⲗ; ⲘⲐⲦⲦⲗⲐⲪⲗ ⲒⲈ
Ⲉⲁⲏⲏⲗ, ⲈⲘⲪⲒⲈ ⲏⲘⲗ ⲕⲗⲈⲐⲗⲗ, ⲣⲈⲘⲈ
ⲕⲗ ⲏⲈⲘⲪⲗ: ⲦⲪⲏ ⲗⲏ Ⲉⲁⲏⲏⲗ

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA

Ewangelia niedzielna 5:

Perykopa 113 (Łk 24, 12 - 35).

Onego czasu Piotr pobiegł do grobu, a schyliwszy się widzi same taśmy płócienne. I poszedł do siebie, dziwiąc się temu, co się stało. A dwóch z nich szło tego właśnie dnia do miasteczka, które leżało sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem, a zwało się Emmaus. Rozmawiali ze sobą o tym wszystkim, co zaszło. Kiedy tak rozmawiali i rozprawiali, sam Jezus zbliżył się do nich i szedł z nimi. Lecz oczy ich były zasłonięte, aby Go nie poznali. Rzekł do nich: - Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze? Oni zatrzymali się zasmuceni. A jeden z nich imieniem Kleofas odpowiedział Mu: - Jesteś chyba jedynym

пришлѣцъ ѣсѣ во іерлѣмъ, ѡ не
оувѣдѣлъ ѣсѣ бѣвшихъ въ нѣмъ
во днѣ сѣѣ; ѡ рече ѡма: кінхъ;
ѡна же рѣста ѣмѣ: ѡже ѡ
ѡнѣ назарѣнѣ, ѡже бѣсть
мѣжъ прѣрокъ, сѣленъ дѣломъ ѡ
сѣвомъ прѣдъ вѣгомъ ѡ вѣмн
людьмѣ: кѣкъ прѣдѣша ѣгѣ
архѣерѣн ѡ кнѣзи нѣши на
ѡсѣжденѣ смѣртн, ѡ распѣша
ѣгѣ: мѣ же надѣахомѣ, ѡкъ
сѣн ѣсть хотѣ ѡзѣвѣти ѡнѣ:
но ѡ надъ вѣмн сѣмн, трѣтѣй
сѣн дѣнъ ѣсть днѣсь, ѡнѣнѣже
сѣѣ бѣша. Но ѡ жѣны нѣкѣѣ ѡ
нѣсѣ оувѣсѣша ны, бѣвшыѣ
рѣнѣ оувѣ грѣба: ѡ не ѡвѣртѣша
тѣлѣсѣ ѣгѣ, прѣндѣша,
глагѣющѣ, ѡкъ ѡ ѡвлѣнѣ
ѡгѣлѣ вѣдѣша, ѡже глагѣютъ
ѣгѣ жѣнѣ. ѡ нѣдѣша нѣцын ѡ
нѣсѣ ко грѣбѣ, ѡ ѡвѣртѣша
тѣкъ, ѡкоже ѡ жѣны рѣша:
самѣгѣ же не вѣдѣша. ѡ тѣй
рече къ нѣма: ѣ несмѣслѣннаѣ
ѡ кѣснаѣ сѣрдцемъ,

przybyszem w Jeruzalem, który
nie wie, co się w nim stało w tych
dniach. I zapytał ich: - Co
takiego? Oni zaś opowiedzieli Mu
o Jezusie Nazarejczyku, który był
prorokiem potężnym w czynie i
słowie wobec Boga i całego ludu,
jak arcykapłani i przełożeni nasi
skazali Go na śmierć i
ukrzyżowali. - A myśmy się
spodziewali, że to On właśnie
odkupi Izraela. Już trzeci dzień
upływa od tego wszystkiego.
Niektóre z naszych niewiast
zdumiały nas. Wczesnym
rankiem były u grobu, a nie
znalazszy Jego ciała, przyszły
opowiadając, że widziały aniołów,
którzy mówią, że On żyje. Także
niektórzy z naszych poszli do
grobu i zastali go tak, jak
niewiasty mówiły, ale Jezusa nie
zobaczyli. On zaś rzekł do nich: -
Bezmyślni

Ѣже вѣрвати ѡ всѣхъ, ѣже глаголаша прѣрѣцы: не сѣа ли подобаше пострадаѣти хрѣсту и вниѣти въ славу свою; И начѣнъ ѡ мѡуѣѣа и ѡ всѣхъ прѣрѣцъ, сказаше ѣма ѡ всѣхъ писанїи ѣже ѡ немъ. И приближншася въ вѣсъ, въ нѣже идаста: и той творашася далечайше ити. И нѣждаста егѡ, глаголюща: ѡблѣзи съ нама, ѣкѡ къ вечерѣ естъ, и приклонїлсѣ естъ дѣнь. И вниде съ нѣма ѡблеци. И вѣсть ѣкѡ возлеже съ нѣма, и прїимъ хлѣбъ блѣвн, и преломївъ даше ѣма: ѡнѣма же ѡверзѡстѣсѣ ѡчи, и познаста егѡ: и той невидимъ вѣсть ѣма. И рекѡста къ себѣ: не сердце ли наю горѣ вѣ въ наю, егда глаше нама на пѣти и егда сказоваше нама писанїа; И востѣвша въ той часъ, возвратїстася во иерлїмъ, и ѡбрътѡста совокупленнѣхъ единадесѣте и нѣже бѣхѣ съ

i nieskorzy do wierzenia we wszystko, co powiedzieli Prorocy! Czyż Mesjasz nie musiał tego wycierpieć i tak wejść do swojej chwały? I począwszy od Mojżesza i Proroków wyjaśniał im, co było o Nim we wszystkich Pismach. I zbliżyli się do miasteczka, do którego zdążali, a On udał, że idzie dalej. Ale Go uprosili: - Zostań z nami, bo ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. I wszedł, aby zostać z nimi. Kiedy znalazł się z nimi przy stole i wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia i połamawszy chleb, podawał im. Wtedy otworzyły się ich oczy i poznali Go. Ale On im zniknął. I mówili jeden do drugiego: - Czyż nie płonęło nam serce, kiedy mówił do nas w drodze i wyjaśniał nam Pisma? I w tej samej chwili powrócili do Jeruzalem. Tam znaleźli Jedenastu zebranych razem oraz ich towarzyszy,

нѣмн, глагѡлющнхъ, ѣкѡ
воистиннѣ востѣ гдѣ и явилсѣ
сѣмѡнѣ. И тѣ повѣдаста, ѣже
бѣша на пѣтѣ, и ѣкѡ познасѣ
ѣма въ преломленіи хлѣба.

którzy mówili: - Pan naprawdę
zmarłychwstał i ukazał się
Szymonowi. Oni także opowiadali
o tym co zaszło w drodze i jak Go
poznali po łamaniu chleba.

Tekst z Biblii Poznańskiej.